

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/447/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5312209900
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5312209900.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného spoločnosťou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 4C/195/2012-75 zo dňa 09.05.2013, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Čadca rozsudkom č. k. 4C/195/2012-75 zo dňa 09.05.2013 zamietol návrh navrhovateľa, odporkyni náhradu trov konania nepriznal a zároveň zamietol návrh navrhovateľa na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti pre porušenie práva navrhovateľa na zákonného sudcu a na nestranný súd.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že navrhovateľ si podaným návrhom uplatnil proti odporkyni podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.“) právo na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, keď škoda a nemajetková ujma mu mala byť spôsobená tým, že Okresný súd Čadca nerozhodol v exekučnom konaní o žiadosti súdneho exekútora na udelenie poverenia v lehote 15-tich dní od doručenia takejto žiadosti.

Súd prvého stupňa po oboznámení sa s obsahom listín založených v spise a obsahom spisu sp. zn. 13Er/165/2005 mal preukázané, že dňa 24.03.2005 bola doručená súdu žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu, ktorým bol rozhodcovský rozsudok. Okresný súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie dňa 06.04.2005. Z týchto zistení mal súd preukázané, že poverenie na vykonanie exekúcie bolo súdnemu exekútorovi udelené v zákonnej 15-dňovej lehote stanovenej v ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. S poukazom na uvedené skutočnosti konštatoval, že neboli splnené základné predpoklady zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci.

Proti rozsudku podal odvolanie žalobca, ktorý ho navrhol zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Uviedol, že pred vynesení napadnutého rozsudku nebol oboznámený s písomným vyjadrením žalovaného k žalobe a toto mu bolo doručené až samotným rozsudkom vo veci samej. Takýto procesný postup súdu nepredstavuje len porušenie základného práva žalobcu na kontradiktórny súdny

proces, ale aj priame porušenie ust. § 114 ods. 2 O.s.p. Vytýkal súdu, že pred vyhlásením rozsudku nebol oboznámený s obsahom dôkazov a tvrdení a nemal možnosť sa k nim vyjadriť a zároveň nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. V situácii keď by bolo potrebné vo veci vykonať dokazovanie listinami založenými v exekučnom spise a za stavu kedy sa žalovaný vôbec nevyjadril k podanej žalobe, mal okresný súd umožniť žalobcovi, aby uplatnil svoje stanoviska k skutkovým a právnym otázkam. Ak tak okresný súd neurobil a vo veci meritórne rozhodol, porušil právo žalobcu na kontradiktórny súdny proces. Ďalej žalobca s poukazom na ust. § 15 O.s.p. uviedol, že v texte žaloby upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach žalobcu a objektívne v očiach verejnosti, nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Nebolo a nie je prípustné, aby konanie pokračovalo ústnym pojednávaním, v ktorom vykonával úkony a rozhodol vylúčený sudca. Ďalej zdôraznil, že žalobca prostredníctvom právneho zástupcu požiadal o zrušenie termínu pojednávania až do konečného rozhodnutia v otázke nestrannosti sudcu a zákonného sudcu a zároveň navrhol prerušiť konanie do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd. Tieto tvrdenia okresný súd nepovažoval za dôležitý dôvod pre odročenie súdneho pojednávania s čím odvolateľ nesúhlasí.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania včas, preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu ust. v § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p. vyhlásil rozsudok, ktorý napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil ako vecne správny z týchto dôvodov:

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedol odvolateľ, dospel k právnemu záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností a na podklade vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a prejednanú vec aj správne právne posúdil. Nakoľko odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O.s.p., odvolací súd podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje. Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku považuje odvolací súd za nevyhnutné uviesť, že tvrdenie žalobcu, že vyjadrenie žalovaného k žalobe mu nebolo pred vyhlásením napadnutého rozsudku dourčené, je síce pravdivé, ale k tomu je potrebné tiež uviesť, že okresný súd svoje rozhodnutie o zamietnutí žaloby vo veci samej založil hlavne na skutočnosti, že poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané súdnemu exekútorovi v zákonnej lehote, čo bolo rozhodujúce pre právne posúdenie prejednávanej veci. Na základe uvedeného preto možno konštatovať, že nedoručenie vyjadrenia žalovaného v žalobe žalobcu bolo vadou konania v zmysle ust. § 114 ods. 2 O.s.p., no nešlo o takú vadu, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 O.s.p.), preto odvolací súd na túto vadu konania neprihliadol. Ani námietku žalobcu, že nebol oboznámený s obsahom dôkazov a tvrdení a že nemá možnosť sa k nim vyjadriť, nevyhodnotil odvolací súd ako dôvodnú. Zo spisového materiálu mal nepochybne preukázané, že okresný súd nariadil na prejednanie veci pojednávanie na deň 20.06.2013. Na určený termín sa žalobca ani jeho právny zástupca nedostavil, keď žalovaný požiadal o ospravedlnenie svojej neúčasti na pojednávaní z dôvodu hospodárnosti konania a žalobca prostredníctvom právneho zástupcu požiadal o zrušenie termínu pojednávania až do konečného rozhodnutia v otázke nestrannosti sudcu a zákonného sudcu. Navrhol prerušiť konanie do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti. Okresný súd nepovažoval tvrdenia žalobcu za dôležitý dôvod odročenia súdneho pojednávania a rovnako ani nezistil iný dôležitý dôvod pre odročenie súdneho pojednávania, keď konštatoval, že o žiadosti žalobcu, aby prejednaná vec bola prikázaná inému súdu, keďže sudcovia Okresného súdu Liptovský Mikuláš sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, bolo právoplatne rozhodnuté uznesením Krajského súdu v Žiline dňa 13.02.2013 č. k. 7NcC/85/2013-30 a uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 09.04.2013 sp. zn. 8NcC/334/2013-40. O vylúčení resp. nevylúčení sudcov z prejednávania a rozhodovania veci bolo rozhodnuté postupom podľa ust. § 16 O.s.p. Podanie ústavnej sťažnosti proti rozhodnutiu súdu o nevylúčení sudcov okresného súdu z prejednávania a rozhodovania veci nemá odkladný účinok, preto súd nezistil žiadnu prekážku, ktorá bránila prejednaniu veci samej. Keďže odvolací súd v napadnutom rozhodnutí nezistil pochybenie, nemohol prisvedčiť argumentom žalobcu

na ktorých založil svoje odvolanie, ktoré odvolací súd považoval za nedôvodné, a preto rozhodnutie okresného súdu potvrdil ako vecne správne.

Žalovanému nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania, nakoľko si ich neuplatnil, resp. v tomto smere nepodal žiadny návrh (§ 224 ods. 1 v spojení s ust. § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p.).

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.